

Hlavním cílem této diplomové práce bylo vytvoření komentované kritické edice zmíněného latinského pramene, jeho popis a rozbor jednotlivých částí díla. Stejně významnou součástí je také alespoň částečné sestavení životních osudů tepelského premonstráta Caspara Brandla, přičemž jsme zcela odkázáni pouze na dochované prameny kláštera Teplá, popřípadě na kusé informace, jež na sebe prozradí sám autor. Nejvíce zpráv při tom získáváme jen k několika dnům Brandlova života, jež strávil jako zpovědník a kaplan v Toužimi u kněžny Charlotty a kdy bez dovolení řádových představených opustil Čechy jako součást kněžnina doprovodu a vydal se s ní směrem do Saska. Brandlův deník jako pramen alespoň částečně související s událostmi severní války, povstáním Františka II. Rákócziho a jeho kontakty s polským prostředím, poskytující navíc očima katolického kněze ze střední Evropy cenné postřehy z cest po východoevropských zemích, je v našem prostředí pramenem spíše ojedinělým a je obtížné najít dílo, jež by mohlo posloužit k případné komparaci. Jako nejvhodnější se zdá být Itinerarium Daniela Krmana, luteránského superintendenta z Horních Uher, jenž téměř ve stejné době putoval k švédskému králi Karlu XII., tehdy pobývajícimu se svým vojskem ve východní Evropě, a cestoval tak mnohdy přes stejná území jako otec Caspar, jen s ročním předstihem. Je velmi zajímavé a přínosné srovnávat postřehy obou autorů, jež se mnohdy velmi liší, a není možné si nevšimnout stejného zájmu především o otázky týkající se náboženských vyznání, přičemž ve svém mírně pohrdavém názoru na pravoslaví a především kněží východokřesťanské církve se oba cestovatelé shodují.